

16/11/2009

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
Sectia Comercială de Contencios
Administrativ și Fiscal
Dosar nr. 1/1/CA/2009 - R

DECIZIA NR.945/CA/2010 - R
Sedintă publică din 2010

PREȘEDINTE: - judecător

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER :

Pe rol fiind soluționarea recursurilor în contencios administrativ și fiscal formulate de recurentele părâte **Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală A Finanțelor Publice Bihor** cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2, județul Bihor și **A.N.A.F. - Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilor** cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr. 4, județul Bihor, în contradictoriu cu intimata reclamantă **Baroul Bihor**, cu sediul în nr. 1, județul Bihor, împotriva sentinței nr. 1/CA/2010, pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect **anulare act emis de autorități publice locale**.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezenta intimei reclamante , avocat , în baza împuternicirii avocațiale nr. .2010, emisă de uniunea Națională a Barourilor din România – Baroul Bihor, lipsă fiind recurentele părâte Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și A.N.A.F. - Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilor

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, învederându-se instanței că recursurile se află la primul termen de judecată în recurs, sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru, recurenta părâtă Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj a depus la dosar întâmpinare la data de 11.11.2010, prin serviciul registratură al instanței, intimata reclamantă și în lipsa părților, conform art.242 alin.2 Cod procedură civilă, după care:

Instanța, comunică un exemplar din întâmpinarea depusă la dosar de către recurenta părâtă Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, cu reprezentanta intimei reclamante.

Reprezentanta intimei reclamante solicită respingerea recursurilor formulate de către Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj și

DGFP Bihor, ca netemeinice, pentru motivele arătate în întâmpinare, cu cheltuieli de judecată.

**CURTEA DE APEL
DE LIBERÂND:**

Asupra recursurilor în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. /11/.2010, Tribunalul Bihor a admis cererea formulată de reclamanta împotriva părătelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, și în consecință:

A anulat Decizia nr. /120/.2007, actul constatator nr. /1005.2001 și procesul verbal de majorări nr. /1008.2001 emise de către părăte.

A obligat pe părăte la plata sumei de 4,3 lei reprezentând cheltuieli de judecată în favoarea reclamantei.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că, prin Decizia nr. /1/.2007 emisă de părăt DGFP, a fost respinsă contestația formulată de reclamantă împotriva actului constatator nr. /1005.2001 și a procesului verbal de calcul al majorărilor nr. /11/.2001, părăta fiind investită cu soluționarea acesteia prin Decizia nr. /11/.2004 a Curții de Apel Oradea.

Prin actul constatator nr. /1005/ s-a reținut în sarcina reclamantei că la data de /15.12.1996/ a introdus în țară un autoturism marca Citroen pentru care a fost depusă declarație vamală de tranzit nr. /11/, în care semnatarul a arătat că reprezintă

Din cuprinsul DVI nr. /1/ din /11.12.1996/ rezultă că introducerea autoturismului marca Citroen în țară s-a realizat în temeiul actului de donație și a acceptului de donație nr. /11.12.1996/.

Instanța a reținut că, prin sentința civilă nr. /2002/ pronunțată de Judecătoria Beiuș s-a constatat, în mod irevocabil, nulitatea actului de donație. Din considerentele hotărârii rezultă că persoana care a introdus autoturismul în țară nu avea nici o calitate în cadrul bisericii, autoturismul nu a fost niciodată înregistrat în evidențele reclamantei iar ștampila aplicată nu aparținea acesteia.

Cu toate acestea, deși prin hotărârea menționată s-a stabilit că biserică nu avea nici o implicare în introducerea în țară a autoturismului, care nu a intrat în patrimoniul său, prin Decizia nr. /2007/, părăta DGFP Bihor a menținut ca legale și temeinice actele administrative atacate, afirmând că aspectele invocate de reclamantă nu justifică soluționarea favorabilă a contestației.

Însă instanța a constatat că, în mod greșit organul administrativ, fără un temei legal și fără o motivare pertinentă a înlăturat susținerile reclamantei și a ignorat hotărârea judecătorească ce stabilea în mod clar că biserică nu este titular al regimului de tranzit vamal, că nu a acceptat vreo donație, astfel că obligațiile vamale au fost în mod nelegal stabilite în sarcina sa.

Prin urmare, apărările părătelor au fost înlăturate ca nefondate și, în temeiul art.18 din Legea nr. 554/2004 coroborate cu dispozițiile art.218 din O.G.92/2003, a admis cererea reclamantei și a dispus anularea Deciziei nr. /2007/, a actului

constatator nr. 371 / 25.2.2001 și procesului verbal de calcul al majorărilor nr. 25/ 25.05.2001.

În temeiul art.274 al.1 C.p.r.civ, văzând culpa procesuală a părătelor, a dispus obligarea acestora la plata în favoarea reclamantei a sumei de lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal, a formulat recurs recurențele părăte Ministerul Economiei și Finanțelor – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Direcția Regională pentru Accize și operațiuni Vamale Cluj în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilor, solicitând admiterea recursului și modificarea sentinței recurate, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurența părătă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a arătat că în prezenta speță reclamanta, în calitate de titulară a operațiunii de tranzit și beneficiară a autoturismului conform declarației vamale de tranzit nr. 12114/1996, în conformitate cu dispozițiile art.164 alin. 1 și 2 din HG nr.626/1997, în vigoare la data introducerii în țară a autoturismului, menținute ulterior prin art. 164 alia. 1 și 2 din HG nr.1114/2001 coroborate cu dispozițiile art.155 alin.2, art. 165, precum și cu cele ale art. 141 alin.1 și 2 din Legea nr. 141/1997, avea obligația ca în termen de 10 zile, stabilit prin declarația vamală de tranzit nr. 12114/1996 să se prezinte la Biroul Vamal Oradea, în vedere a încheierii regimului vamal de tranzit, în calitate de titulară a declarației vamale, fapt nerealizat de către reclamanta.

De altfel, instanța de fond la pronunțarea sentinței recurate nu a avut în vedere prevederile art. 141 alin. 1 și alia. 2 din Legea nr. 141/1997 conform căruia, datoria vamala ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale, iar debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

Prin urmare, aspectele invocate de reclamanta și reținute de instanța de fond în pronunțarea sentinței recurate, în sensul că actul de donație ar fi fost anulat prin sentința civilă nr. 37/2002, pronunțată de Judecătoria Beiuș, în dosarul nr. 12114/2002, așa cum a arătat și prin întâmpinarea formulată nu poate atrage anularea actelor menționate, reclamanta având posibilitatea formulării unei acțiuni in regres.

Prin recursul declarat, recurența părătă Direcția Regională pentru Accize și operațiuni Vamale Cluj a arătat că hotărârea instanței de fond este dată cu interpretarea greșită a legii, fiind incidente dispozițiile art.304 pctt.9 Cod procedură civilă.

Asfălt, a considerat că eroarea săvârșită de instanța fondului rezidă în considerentul că hotărarea Judecătoriei Beiuș, dată în anul 2002 are autoritate de lucru judecat și impune anularea actelor administrativ fi scale emise de fostul Birou Vamal Bors.

În speță dedusă judecății, a arătat că este vorba de o hotărâre judecătoarească pronunțată de instanța penală, așa încât în conformitate cu dispozițiile art. 22 Cod procedura penală, există autoritate de lucru judecat.

Mai mult de atât, Declarația vamală de tranzit nr. 12114/1996, acceptată și înregistrată de Biroul Vamal Bors, nu a fost anulată nici de organul de urmărire

penală, nici de instanța penală, ca o consecință a unei plângeri penale, în soluționarea căreia s-ar fi dovedit falsul și uzul de fals relativ la actele depuse în susținerea declarației vamale de tranzit.

Or, raportul de drept material născut între intimată și ea are ca fundament declarația vamală, iar, pe cale de consecință, raportul de creanță născut ca urmare a emiterii actului constatator se întemeiază tot pe declarația vamală.

În drept, a invocat prevederile art. 304, punctul 9, art. 304¹ și art. 312 din Codul de procedura civilă.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, recureta părâtă Direcția Regională pentru Accize și operațiuni Vamale Cluj a solicitat admiterea recursului declarat de recurenta părâtă D.G.F.P. Bihor, împotriva hotărârii instanței fondului, cu consecința modificării ei, ca fiind dată cu nerespectarea legii, în sensul respingerii în totalitate a acțiunii în contencios fiscal exercitată de intimata-reclamanta

Examinând sentința recurată, prin prisma motivelor de recurs, cât și din oficiu, având în vedere actele și lucrările dosarului, se constată că recursurile sunt nefondate, pentru următoarele considerente:

În conformitate cu dispozițiile art.35 din Decretul nr.31/1954 „Persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale.”

Potrivit art. 3 lit. s din Legea nr.141/1997, în vigoare la data introducerii în țară a autoturismului, "declarația vamală este actul unilateral cu caracter public, prin care o persoana manifestă în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat", iar potrivit art. 141 alin. 2 din același act normativ "debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate".

Așadar, instanța reține că declarația vamala este un act juridic prin care semnatarul acestuia recunoaște introducerea în țară a unei anumite mărfi și își exprimă acordul pentru plata taxelor vamale datorate în legătura cu aceasta, urmând ca, în cazul în care operațiunea vamală nu se încheie prin plata acestor taxe, aceasta să fie încheiată din oficiu de către organele vamale.

În spățiu însă, prin sentința nr. 55/2003 a Judecătoriei Beiuș s-a constatat irevocabil nulitatea actului de donație care a stat la baza introducerii în țară a autoturismului și întocmirii declarației vamale, reținându-se că lipsește consimțământul intimatei deoarece persoana care a semnat actului de acceptare a donației nu avea calitatea de reprezentant legal al acesteia și că autoturismul pentru care s-au calculat drepturile vamale nu a fost înregistrat în evidențele

De asemenea, reclamanta intimată a contestat că ar fi introdus în țară autoturismul, iar din analiza copiei declarației vamale nr. 1996 rezultă că aceasta nu este stampilată de către intimată purtând doar o semnatură indescifrabilă.

Prin urmare, față de cele arătate mai sus nu se poate reține că titularul declarației vamale ar fi intimata reclamantă ,așa cum, în mod greșit, susțin recurențele și, în mod corect, instanța de fond a reținut că intimata nu are nici o implicare în introducerea autoturismului în țară astfel că aceasta nu poate fi obligată la plata taxelor vamale și a majorărilor de întârziere.

În ceea ce privește sentința nr. 2003 a Judecătoriei Beiuș , aceasta avut ca obiect constatarea nulității absolute a contractului de donație și nu plângere împotriva procesului verbal de contravenție, cum în mod greșit susține recurrenta DRAOV Cluj și are efecte și asupra actelor contestate în prezența cauză deoarece intimatei, așa cum s-a arătat mai sus , nu-i pot fi opuse decât obligațiile asumate în numele său de către reprezentanții săi legali.

De asemenea, nu este necesar ca o instanță penală să fi constatat că declarația vamală este un falsă, deoarece este și competența instanțelor civile să constate dacă o persoana are sau nu calitatea de reprezentant legal al unei persoane juridice.

Pentru considerentele arătate, apreciind că sentința recurată este legală și temeinică, recursurile urmează a fi respinse ca nefondate , în baza art.312 alin.1 Cod procedură civilă .

În baza art. 274 Cod procedură civilă recurrentele vor fi obligate să plătească intamatei suma de lei cheltuieli de judecată în recurs reprezentând onorariu avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondate recursurile declarate de recurentele părâte Ministerul Economiei și Finanțelor - Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2, județul Bihor și A.N.A.F. - Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilor cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr. 4, județul Bihor, în contradictoriu cu intimata reclamantă ~~Dr. Gheorghe Popescu~~ cu sediul în ~~Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2~~, nr. ~~4~~, județul Bihor, împotriva sentinței nr. ~~23/CA/02.06.2010~~, pronunțată de Tribunalul Bihor, Bihor, pe care o menține în totul.

Obligă părțile recurente să plătească părții intimate suma de lei, cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, ~~11.11.2010~~.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER